

Τα Εισόδια της Θεοτόκου

Οι Άγιοι Ιωακείμ και Άννα ήταν γεμάτοι από καλοσύνη, αγάπη και υπομονή. Ζούσαν με ευλάβεια και φόβο Θεού. Δεν είχαν όμως παιδιά και για αυτό ήταν λυπημένοι, πίστευαν και αγαπούσαν τον Θεό και προσεύχονταν ολόψυχα για να τους δώσει ένα παιδί. Τα χρόνια περνούσαν και ο Ιωακείμ και η Άννα είχαν πια γεράσει. Η πίστη τους ήταν πάντοτε δυνατή και δεν έχασαν ποτέ την ελπίδα τους ότι ο Θεός θα τους έδινε κάποια στιγμή ένα παιδί.

Εκείνο τον καιρό όταν κάποιος δεν είχε παιδιά οι άλλοι τον περιφρονούσαν, ήταν ντροπή, κανένας δεν έτρωγε ψωμί μαζί του και όταν πήγαινε στην Εκκλησία καθόταν τελευταίος.

Η Αγία Άννα που τόσο ήθελε ένα παιδί κάθε μέρα της ζωής της την ζει με προσευχή και νηστεία,

ζητάει από το Θεό, ένα παιδί ως θείο δώρο και υπόσχεται στον Θεό ότι *«Θά τό άφιερώνω Κύριε σέ Σένα»*.

Ο Άγιος Ιωακείμ πήγε σε ένα βουνό και για σαράντα μέρες νήστευε και προσευχόταν ασταμάτητα με δάκρυα στα μάτια. Παρακαλούσε το Θεό, όπως και η γυναίκα του για να αποκτήσουν ένα παιδί. Έμεινε εκεί μέχρι που ο απάντησε στην προσευχή του.

Έστειλε λοιπόν τον Αρχάγγελο Γαβριήλ στον Ιωακείμ που ήταν στο βουνό και του είπε ότι θα αποκτήσει μία κόρη η οποία θα γεννήσει τον Βασιλιά του Κόσμου, τον Χριστό. Άσε του λείι την πικρία σου και τα τόσα δάκρυα σου και πήγανε σπίτι σου γιατί ο Θεός άκουσε την προσευχή σου. Αυτά είπε ο Αρχάγγελος στον Ιωακείμ και έφυγε αμέσως και πήγε στην Άννα και της είπε : *«Άννα, Άννα, άκουσε ο Θεός την προσευχή σου και θα γεννήσεις »*.

Έτσι ο Ιωακείμ και η Άννα γέννησαν ένα κοριτσάκι. Στις οχτώ μέρες μετά την γέννηση του μωρού όπως ήταν η συνήθεια των Εβραίων οι γονείς της κάλεσαν τους Ιερείς σπίτι τους τους φίλεψαν και μαζί έδωσαν το όνομα του παιδιού. Την ονομάσανε Μαριάμ. Το όνομα Μαριάμ σημαίνει Βασίλισσα αλλά σημαίνει επίσης και δώρο, ελπίδα, κυρία, Ωραία.

Επί τρία ολόκληρα χρόνια χαρήκανε οι ευλαβείς γονείς την μικρή χαριτωμένη κόρη τους, έχοντάς την ανάμεσα τους και υμνολογώντας ευχαριστίες στο Θεό. Μόλις περάσανε τα τρία χρόνια, θυμήθηκαν οι γονείς της αυτό που τάξανε στο Θεό. Να χαρίσουν δηλαδή τη θυγατέρα τους στην Εκκλησία. Αληθινά, ήταν πολύ μεγάλη η πίστη της Άννας, για να χωριστεί από τη θυγατέρα της, που ήταν μόλις τριών χρόνων.

Πήραν λοιπόν την Μαριάμ στον Ναό, στον αρχιερέα Ζαχαρίας, που μόλις είδε το παιδί υμνούσε τον Θεό. Η Αγία Άννα είπε στον Αρχιερέα: *«Πάρε την κόρη μου, μάλλον την κόρη του Θεού, βάλε την μέσα στον Ναό εκεί που της αξίζει να κατοικεί. Αφιέρωσε την στον Θεό γιατί έτσι την Τάξαμε»*.

Η Παναγία μας έμεινε στον Ναό μέσα σε ένα χώρο που λεγόταν τα Άγια των Αγίων, Εκεί μόνο ο Αρχιερέας επιτρέπεται να μπει μία φορά τον Χρονο , για δώδεκα χρόνια έζησε στον Ναό, Μελετούσε την Αγία Γραφή και προσευχόταν στον Θεό.